

Hvordan håndtere utgifter til psykisk helse. Finans & WSRS

Følgende retningslinjer er til for å hjelpe prestedømsledere når de skal gi økonomisk støtte til rådgivningstjeneste til menighetens medlemmer. *Hvis det er flere spørsmål, vennligst kontakt din presiderende leder eller den lokale enhetens brukerstøtte.*

Når skulle en biskop skaffe midler til evalueringer før en misjon?

Etter anmodning fra en biskop eller stavspremier er evalueringer før misjonen tilgjengelig gratis for fremtidige misjonærer som opplever sosiale og følelsesmessige problemer. Vurderingen før misjonen utføres av en autorisert rådgiver. I området Europa betales denne tjenesten ved hjelp av fasteoffermidler. Se <https://providentliving.churchofjesuschrist.org/lds-family-services/missionary-services?lang=eng>

Er misjonærer som kommer hjem før tiden, berettiget til rådgivningstjeneste?

Misjonærer som kommer hjem før tiden og misjonærer som blir overført til en tjenestemisjon på grunn av følelsesmessige utfordringer, kan få opptil seks rådgivningsmøter gratis. I området Europa dekkes disse utgiftene ved hjelp av fasteoffermidler. Se <https://providentliving.churchofjesuschrist.org/lds-family-services/missionary-services?lang=eng>

Kan Kirkens midler brukes til å betale for rådgivningstjeneste?

Biskoper kan henvise medlemmer som trenger rådgivning til en liste over anerkjente profesjonelle rådgivere. Hvis medlemmer ikke er i stand til å betale for profesjonell rådgivning på egenhånd eller gjennom forsikring, har biskopen muligheten til å bistå med betaling ved hjelp av fasteoffermidler. Før han gir hjelp fra Kirken, gjennomgår biskopen (eller en annen leder eller et annet medlem han gir oppdraget til) sammen med medlemmet eller medlemmene hvilke ressurser de trenger for å dekke sine egne behov. Vedkommende kan foreslå andre ressurser som medlemmene kan vurdere, herunder ressurser som tilbys av det offentlige eller samfunnet forøvrig. Se Generell håndbok, kapittel 22.3.4, 31.2.6 og 22.4.1.

Er det økonomiske grenser for rådgivningstjeneste?

Når biskoper bruker fasteoffermidler til å betale for medisinsk, tannlege- eller psykisk helseomsorg, skal ikke utgiftene overstige de godkjente grensene. For øyeblikket kan biskoper godkjenne opptil 5000 USD per sak i Området Europa. Se Generell håndbok, kapittel 22.5.2.1

Biskoper skulle utøve god dømmekraft og søke åndelig veiledning når de vurderer hvor mye og hvor lenge hjelp skal gis. De skulle være medfølende og generøs uten å skape avhengighet. Se Generell håndbok, 22.5.2.1 og 22.4.2

Når en biskop samtykker i å betale en del av utgiftene til rådgivningstjeneste, hvordan utføres betalingene?

Medlemmet betaler fakturaen i sin helhet, og fremlegger deretter en kvittering til biskopen for å motta en delvis refusjon gjennom menigheten. Finanssekretæren må oppgi i beskrivelsesfeltet at dette er en delvis utbetaling.

Kan en biskop betale for rådgivningstjeneste for medlemmer utenfor menighetens grenser?

Biskoper er begrenset til bare å gi økonomisk støtte til medlemmer av sin menighet. Hvis en person bytter menighet, må vedkommende snakke med sin nye biskop for å få hjelp til rådgivningstjeneste.

Kan en biskop betale for rådgivningstjeneste utenfor sitt land?

Når en biskop har begrenset eller ingen rådgivningstjeneste tilgjengelig, kan medlemmet velge å bruke en rådgivningstjeneste utenfor sitt land. Hvis dette skjer, må medlemmet betale for tjenesten, og så vil menigheten refundere utgiftene til medisinsk rådgivningstjeneste.

Hvordan blir fakturaen betalt når et medlem ikke kan betale fakturaen for rådgivningstjeneste?

Medlemmet leverer fakturaen til biskopen, som godkjenner utbetalingen av fakturaen direkte til rådgivningstjenesten. Se [LCR Help Center](#) (der det er mulig, skulle utbetalinger gjøres til leverandører av varer og tjenester istedenfor til vedkommende som får hjelp eller til andre personer).

Hvilken utgiftskategori skulle rådgivningstjeneste tilordnes?

Biskoper skulle bruke kategorien "medisinsk" til rådgivningstjeneste.

Hvem må fakturaen utstedes til?

Fakturaer for medisinske tjenester skulle alltid utstedes til den personen det gjelder. Biskopen eller Kirkens enhet skulle ikke tas med på fakturaen.